

bestemmelsen, således at Finanstilsynet får mulighed for tillige at kontrollere engagementer i form af udlån og andre engagementer der indebærer en kreditrisiko for instituttet, og som indgås af et realkreditinstitut med virksomheder, der direkte eller indirekte har afgørende indflydelse på realkreditinstitutets dispositioner. Såfremt § 63 ikke ændres i overensstemmelse med ovenstående formulering, vil det ifølge direktivet om kreditinstitutters store engagementer være nødvendigt at skærpe engagementsgrænserne over for disse virksomheder. Ændringen medfører, at realkreditinstitutter og pengeinstitutter ligestilles på dette område. Ændringen bewirker, at bestemmelsen er parallel til bank- og sparekasselovens § 27, stk. 1.

Til nr. 3

Ifølge § 65 a, stk. 1, må et engagement, som nærmere er defineret i § 65 b, med en kunde eller indbyrdes forbundne kunder, ikke overstige 25 pct. af den ansvarlige kapital.

Bestemmelsen gennemfører direktivets art. 4, stk. 1.

Begrebet »gruppe af indbyrdes forbundne kunder« defineres i direktivets art. 1, stk. 1, litra m, som – enten to eller flere fysiske eller juridiske personer, der – indtil det modsatte er godtgjort – for så vidt angår engagementet udgør en helhed, fordi en af dem udøver direkte eller indirekte kontrol med den anden eller de andre eller

– to eller flere fysiske personer eller juridiske personer, hvoraf ingen udøver kontrol med den anden eller de andre som nævnt i første led, men som for så vidt angår engagementet må anses for at udgøre en helhed, fordi der består sådanne indbyrdes forbindelser mellem dem, at der er sandsynlighed for, at hvis den ene kommer i økonomiske vanskeligheder, vil den anden eller de andre også få vanskeligheder med tilbagebetalingen.

Realkreditloven har, modsat lov om bank- og sparekasser, ikke hidtil indeholdt en sådan bestemmelse, hvorfor der ved forkløningen af begrebet »kundesamhørlighed« vil blive taget udgangspunkt i den hidtidige praksis vedrørende bank- og sparekasselovens § 23, stk. 1.

Ifølge praksis vedrørende denne bestemmelse antages samhørlighed at foreligge mellem for det første koncerner i aktieselskabslovens forstand (moder-, datter- og søsterselskaber) og for det andet selskaber og/eller personer, som på grund af gensidig finansiering, personsammenfald m.v. hører til samme økonomiske interessesfære. Bestemmende er således den mellem debitorerne bestående økonomiske sammenhæng. Afgørelsen er i øvrigt konkret. De enkelte

engagementers sikkerhed kommer derimod ikke i betragtning ved afgørelsen af, om samhørlighed foreligger.

Stk. 2 implementerer direktivets art. 4, stk. 3. Ifølge forslaget må det samlede beløb af et realkreditinstituts engagementer, der udgør 10 pct. eller mere af den ansvarlige kapital, ikke overstige 800 pct. af realkreditinstitutets ansvarlige kapital.

Bestemmelsen i stk. 3 gennemfører direktivets art. 3, stk. 1 og 2. Ifølge direktivets art. 3, stk. 1, betragtes et engagement som stort, når det udgør 10 pct. eller mere af kreditinstituttets ansvarlige kapital. Medlemsstaterne kan efter eget valg foreskrive, at kreditinstitutterne foretager indberetning af store engagementer på en af følgende måder:

- ved mindst en gang om året at indberette alle de store engagementer med løbende indberetning af alle nye store engagementer og eventuelle forøgelse af bestående store engagementer på mindst 20 pct. i forhold til den seneste indberetning,
- ved mindst fire gange om året at indberette alle store engagementer.

Finanstilsynet vil udstede en bekendtgørelse om realkreditinstitutters store engagementer indeholdende blandt andet bestemmelser om, hvilke oplysninger, der skal fremgå af indberetningen.

Bestemmelsen i stk. 4 implementerer direktivets art. 4, stk. 5. Såfremt et engagement undtagelsesvis overstiger de øvre grænser kan Finanstilsynet i særlige tilfælde meddele et realkreditinstitut en bestemt tidsfrist til atter at overholde de i lovforslagets stk. 1 og 2 fastsatte øvre engagementsgrænser.

Bestemmelsen forestilles primært anvendt i den situation, hvor overskridelse af de øvre grænser skyldes fald i den ansvarlige kapital.

Bestemmelsen i stk. 5 implementerer direktivets artikel 4, stk. 6. Ifølge bestemmelsen undtages engagementer som realkreditinstituttet har indgået med et moder-, søster-, eller datterselskab, for så vidt disse virksomheder indgår fuldt i konsolideringen efter realkreditloven, eller der er tale om virksomheder, der er omfattet af et konsolideret tilsyn med et pengeinstitut efter bank- og sparekasseloven.

Efter forslaget's stk. 6 skal den del af et engagement, der er garanteret af et kreditinstitut i zone A, således at kreditrisikoen ved selvskyldnerkaution er overtaget af dette institut, medregnes til engagementet med det pågældende kreditinstitut, og ikke til kundens. Reglen gælder således ikke for tabsgarantier og mere administrativt relaterede garantier, så som bankgaranti for at låntager kan levere tinglyst anmærkningsfrit pantebrev.